

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs Commissie Wetsvoorstellen

De Vaste Commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Amsterdam, 1 november 2012

Betreft: Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op het concept Uitvoeringsbesluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente (33 287, nr. 24)

Geachte leden van de Commissie,

De Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van de inhoud van het concept Uitvoeringsbesluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente (33 287, nr. 24), hierna te noemen: het besluit. In deze brief voorziet de Orde het besluit van commentaar.

Allereerst wil de Orde haar teleurstelling uiten over de inhoud van het besluit. Die teleurstelling betreft niet zozeer de door de staatssecretaris gemaakte keuzes maar wel de uitwerking daarvan in teksten die zelfs voor ingewijden in deze toch al ingewikkelde materie zeer moeilijk te begrijpen zijn. Daar komt bij dat ook de toelichting niet uitblinkt in duidelijkheid en weinig voorbeelden bevat waar de uitvoeringspraktijk mee uit de voeten kan. Naar de mening van de Orde is dit een ernstig tekort. In dat licht hecht de Orde eraan dat deze duidelijkheid alsnog wordt geboden.

De Orde raadt de Kamerleden aan om de staatssecretaris van Financiën om een reactie te vragen op de in dit commentaar opgeworpen vraagpunten.

Inleiding

Het moge duidelijk zijn dat voor een goed begrip van het besluit de wetsystematiek van artikel 131 Wet op de vennootschapsbelasting 1969 helder moet zijn. Maar ook die is naar de mening van de Orde op een essentieel punt onvoldoende verhelderd tijdens de parlementaire behandeling. De Orde zal in een eerste gedeelte (A) zijn interpretatie voorleggen over zowel de wetsystematiek van artikel 131 Wet op de vennootschapsbelasting 1969 als over het besluit. De Orde zal verzoeken om bevestiging van zijn interpretaties.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

1

In een tweede gedeelte (B) zal nog een aantal technische vragen worden voorgelegd. De Orde verzoekt in dat kader om een meer uitgebreide toelichting, mede aan de hand van cijfervoorbeelden. De Orde is van mening dat zonder dat in de praktijk grote onduidelijkheid zal blijven bestaan over de toepassing van artikel 131 Wet op de vennootschapsbelasting 1969 in de door het besluit bestreken situaties en dat dit de uitvoeringspraktijk, ook in het verkeer met de Belastingdienst, ernstig zal belemmeren.

A. Opmerkingen met betrekking tot de (wet)systematiek

Naar de Orde begrijpt is het begrip ‘verrijingsprijs’ zowel in de wet (artikel 131, lid 3 e.v., Wet op de vennootschapsbelasting 1969) als in het besluit een extracomptabel begrip. Daarbij is het van groot belang dat het begrip ‘verrijingsprijs’ in artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 vooreerst de historische verrijingsprijs betreft, gecorrigeerd met kapitaalstortingen en -terugbetalingen nadien, dus nog voordat artikel 131, lid 5 en lid 6 zijn toegepast. Afhankelijk van het gehanteerde waarderingssysteem komt het bedrag van de aldus vastgestelde verrijingsprijs overeen met de (intracomptabele) boekwaarde van de deelneming. In dat geval vindt geen correctie plaats van het fiscaal eigen vermogen op de voet van art. 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 dat van belang is voor de toepassing van de rekenregel van artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Een dergelijke correctie dient wel plaats te vinden als artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 van toepassing is. Dit is het geval als de (intracomptabele) boekwaarde afwijkt van de op grond van artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 berekende (extracomptabele) verrijingsprijs. Een dergelijke correctie is uitsluitend van belang voor de toepassing van de rekenregel van artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en kan zowel tot gevolg hebben dat het fiscaal eigen vermogen wordt verhoogd als wordt verlaagd. De Orde begrijpt de tekst van artikel 4 van het besluit zo, dat in geval de boekwaarde van de deelneming 100 is en de verrijingsprijs 150 bedraagt, het eigen vermogen wordt verminderd met het negatieve verschil tussen de boekwaarde en de verrijingsprijs van de deelneming, hetgeen resulteert in een verhoging van het eigen vermogen met 50. Verlaging van het fiscaal eigen vermogen is aan de orde als de boekwaarde van de deelneming hoger is dan de verrijingsprijs.

Vervolgens kan de verrijingsprijs worden verlaagd op de voet van artikel 131, lid 5, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Naar de mening van Orde is artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 na een dergelijke correctie niet van toepassing. Met andere woorden: een correctie op de voet van artikel 131, lid 5, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 kan niet tot gevolg hebben dat het fiscaal eigen vermogen vervolgens wordt gecorrigeerd als gevolg van toepassing van artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Ware dit anders, dan zou de versoepeling die artikel 131, lid 5, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 beoogt, weer worden teruggenomen als gevolg van een tegengestelde correctie van het fiscaal eigen vermogen. Wel dient artikel 131, lid 6, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 nog te worden toegepast. De Orde verzoekt de staatssecretaris deze analyse te bevestigen. De Orde meent dat in het bijzonder de wijze waarop artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 moet worden toegepast, volstrekt duidelijk dient te zijn. Indien de staatssecretaris voormelde analyse (op onderdelen) niet kan bevestigen, dan verzoekt de Orde om een heldere uiteenzetting over de vraag wat rechtens is volgens de staatssecretaris.

Bovenstaande analyse dient vervolgens ten grondslag te worden gelegd aan het besluit. Naar de mening van de Orde spelen daarbij twee zaken. In de eerste plaats gaat het om de vaststelling van de verkrijgingsprijs voor de toepassing van artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 bij de belastingplichtige, alsmede om vaststelling van de verkrijgingsprijs bij eerste verkrijging. In de tweede plaats betreft het de vaststelling van het 'kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs'. In feite betreft dit laatste de toepassing van artikel 131, lid 5, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Het besluit bevat voor een aantal situaties een *lex specialis* voor de vaststelling van bovenvermelde verkrijgingsprijzen voor de toepassing van artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Zo kan worden gewezen op artikel 4, lid 1, artikel 4, lid 4, artikel 5, lid 1, artikel 6, lid 1 en artikel 6, lid 2, van het besluit. Naar de mening van de Orde brengt de wetsystematiek van artikel 131 Wet op de vennootschapsbelasting 1969 met zich dat het fiscaal eigen vermogen op de voet artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 vervolgens dient te worden gecorrigeerd als de op grond van het besluit vastgestelde verkrijgingsprijs afwijkt van de boekwaarde van de deelneming. Dit kan zich (onder meer) voordoen bij voeging in de fiscale eenheid. Artikel 6, lid 1, van het besluit kan tot een hogere verkrijgingsprijs leiden dan de (doorgeschoven) intracomptabele boekwaarde van de deelneming. De Orde begrijpt het zo dat vervolgens een aanpassing van het fiscaal eigen vermogen op de voet van artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 tot gevolg heeft dat het goodwillgat wordt verminderd. Een vergelijkbare aanpassing doet zich voor bij ontvoeging. Ook dan kan de verkrijgingsprijs die wordt berekend op de voet van artikel 6, lid 2, van het besluit hoger zijn dan de boekwaarde die wordt vastgesteld op de voet van artikel 15aj, lid 6, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 juncto artikel 13d, lid 8, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Ook dan kan toepassing van artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 tot gevolg hebben dat het fiscaal eigen vermogen wordt verhoogd. Voorts wordt in het besluit op een aantal plaatsen voorgeschreven op welke wijze het 'kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs' dient te worden berekend. Zie artikel 4, lid 1, artikel 4, lid 3, artikel 4, lid 5, artikel 5, lid 2 en artikel 6, slotzin, van het besluit. Naar de mening van de Orde is toepassing van artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 niet meer aan de orde. Vanzelfsprekend dient nog wel artikel 131, lid 6, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 te worden toegepast. De Orde verzoekt de staatssecretaris deze analyse te bevestigen, in het bijzonder ook hetgeen is opgemerkt over de toepassing van artikel 131, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Indien de staatssecretaris voormelde analyse (op onderdelen) niet kan bevestigen, dan verzoekt de Orde om een heldere uiteenzetting over de vraag wat rechtens is volgens de staatssecretaris.

B. Technische vragen en opmerkingen

1. In het besluit worden een aantal keren termen gehanteerd als 'een evenredig deel van de verkrijgingsprijs' of 'wordt naar evenredigheid verminderd' zonder dat daarbij wordt aangegeven op basis van welke verdeelsleutel die evenredigheid moet worden bepaald. Zonder enige nadere richtsnoer voor de praktijk vreest de Orde nodeloze discussies tussen de fiscus en belastingplichtigen. Zo dient op de voet van artikel 4, lid 4, van het besluit de verkrijgingsprijs van een deelneming in een tussenholding naar evenredigheid te worden toegerekend aan de dochters van deze tussenholding. Uit de tekst noch de toelichting wordt duidelijk welke verdeelsleutel hierbij moet worden gehanteerd. De Orde denkt daarbij aan redelijk objectieve verdeelsleutels zoals de gemiddelde bedrijfsresultaten (earnings before interest and tax) behaald in de drie voorafgaande boekjaren. De Orde vraagt zich af of daarbij

een deel van de verkrijgingsprijs van de aandelen in de tussenhoudster ook wordt toegerekend aan de andere bezittingen van de verhangen deelneming, evenals bij voeging van een dochtermaatschappij met deelnemingen geschiedt volgens artikel 6 van het besluit. De Orde verzoekt de staatssecretaris op het voorgaande in te gaan en zijn reactie te illustreren met een cijfervoorbeeld.

2. De Orde vraagt de staatssecretaris te bevestigen dat de regeling van artikel 4, lid 4, van het besluit ook geldt in een situatie waarin de aandelen in de tussenhoudster in eerste instantie door in een Nederland verbonden lichaam worden aangekocht.

3. De Orde verzoekt de staatssecretaris te bevestigen dat de toerekening van de verkrijgingsprijs van de aandelen in de tussenhoudster (artikel 4, lid 4, van het besluit) ook geldt als deze lager was dan de prijs van de aandelen in de verhangen deelneming. De tekst laat deze uitleg toe, maar in de toelichting wordt alleen gesproken over toerekening van een hogere verkrijgingsprijs.

4. De Orde vraagt zich af hoe het gekwalificeerde deel van de verkrijgingsprijs dient te worden berekend in een situatie waarin een tussenhoudster binnen concern is verworven vóór 31 december 2006 en een reeds op die datum door de tussenhoudster gehouden deelneming op enig moment na 31 december 2006 wordt verhangen in het kader van een interne reorganisatie binnen het concern. Kan in dat geval de regeling van artikel 4, lid 5, van het besluit worden toegepast en dus het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs van de verhangen deelneming worden gesteld op het, aan de verhangen deelneming, toe te rekenen deel van de verkrijgingsprijs van de tussenhoudster? De Orde verzoekt de staatssecretaris om een reactie op het voorgaande.

5. In artikel 4, lid 5, van het besluit is een regeling opgenomen voor situaties waarin aandelen die op 31 december 2006 al deel uitmaakten van het concern, worden verkregen door de belastingplichtige in het kader van een reorganisatie. Daarbij wordt kennelijk beoogd aan te sluiten bij de wettelijke regeling in artikel 131, lid 10, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. De Orde merkt op dat de begrenzing in de tijd van beide regelingen niet volledig aansluit. Waar de regeling in de wet verlangt dat de investering in de deelneming heeft plaatsgevonden in een boekjaar dat is begonnen vóór of op 1 januari 2006, sluit de regeling in het besluit aan bij de omstandigheid of de aandelen op 31 december 2006 reeds tot het concern behoorden. Voor belastingplichtigen waarvan het boekjaar afwijkt van het kalenderjaar wordt materieel geen aansluiting met de wettelijke regeling bewerkstelligd. De Orde verzoekt de staatssecretaris om opheldering van dit verschil.

6. De Orde verzoekt de staatssecretaris toe te lichten waarom bij reorganisaties die bestaan uit de inbreng van vermogensbestanddelen tegen uitreiking van aandelen (artikel 5 van het besluit) niet is voorzien in een soortgelijke optieregeling als in artikel 4, lid 5, van het besluit.

7. In relatie tot de regeling opgenomen in artikel 4, lid 5, van het besluit legt de Orde graag een tweetal situaties voor.

a) Op 31 december 2006 maken aandelen in dochter X onderdeel uit van de bezittingen van concernvennootschap A. Op enig moment na 31 december 2006 worden deze aandelen in dochter X verhangen naar een nieuw door vennootschap A opgerichte vennootschap B.

De Orde verzoekt de staatssecretaris te bevestigen dat bij een latere interne reorganisatie,

waarbij de aandelen in dochter X binnen concern worden verhangen, nog steeds gebruik kan worden gemaakt van de regeling van artikel 4, lid 5, van het besluit ook al worden deze aandelen dan niet rechtstreeks gehouden door een vennootschap die reeds op 31 december 2006 deel uitmaakte van het concern.

- b) De Orde vraagt de staatssecretaris aan te geven hoe de regeling van artikel 4, lid 5, van het besluit uitwerkt als de aandelen in de nieuw opgerichte vennootschap B vervolgens onderdeel zijn van een interne reorganisatie. De Orde vraagt de staatssecretaris te bevestigen dat in dat geval geldt dat de reeds in het verleden op basis van het besluit vastgestelde verkrijgingsprijs van de aandelen in X is doorgeschoven als kwalificerende verkrijgingsprijs naar de aandelen in vennootschap B.

8. De Orde constateert dat bij de toepassing van artikel 4, lid 5, van het besluit wordt uitgegaan van een financiering met 50% vreemd vermogen zonder een mogelijkheid van tegenbewijs. De Orde begrijpt dat deze fictie in het bijzonder tot doel heeft de uitvoering van de regeling te vergemakkelijken. Naar de mening van de Orde zou echter tevens aan de belastingplichtige de mogelijkheid moeten worden geboden om bewijs te leveren dat de initiële acquisitie op grond van zakelijke overwegingen met meer vreemd vermogen is gefinancierd. Stel dat de deelneming in 2005 door een (buitenlandse) concernvennootschap is verworven voor 100. Stel voorts dat deze verwerving met 100% vreemd vermogen is gefinancierd. In 2013 wordt de deelneming het kader van een reorganisatie door een Nederlandse concernvennootschap verkregen, waarbij wederom wordt gekozen voor financiering met 100% vreemd vermogen. Volgens de Orde moet het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs dan worden gesteld op 45 ($50\% \times (90\% \times 100)$). De Orde acht dit resultaat onevenwichtig en vraagt de staatssecretaris om een reactie.

9. Het is de Orde niet duidelijk wat in artikel 5, lid 1, van het besluit moet worden verstaan onder 'boekwaarde'. Betreft dit de boekwaarde van het desbetreffende vermogensbestanddeel bij het inbrengende lichaam (vóór de inbreng) of bij het verkrijgende lichaam (na de inbreng)? In het laatste geval kan de boekwaarde naar de mening van de Orde gelijk zijn aan de waarde in het economische verkeer van de desbetreffende vermogensbestanddelen. Dat zou naar de mening van de Orde een redelijke uitkomst zijn, omdat in dat geval bij de inbreng van de vermogensbestanddelen is afgerekend over eventuele stille reserves. De Orde vraagt de staatssecretaris te bevestigen dat in artikel 5, lid 1, van het besluit onder boekwaarde moet worden begrepen de boekwaarde van het desbetreffende vermogensbestanddeel bij het verkrijgende lichaam.

10. De Orde vraagt zich af wat wordt bedoeld met 'op het in die maatschappij bijeengebrachte kapitaal' in artikel 6, lid 2, onderdeel a, ten tweede, van het besluit. De Orde veronderstelt dat hieronder moet worden verstaan de kapitaalstortingen minus de kapitaal terugbetalingen. De Orde vraagt de staatssecretaris dit te bevestigen.

11. De Orde verzoekt de staatssecretaris te verduidelijken hoe de 'voor zover'-toets van artikel 4, lid 1, onderdeel b, van het besluit moet worden toegepast. Uit het in de toelichting opgenomen voorbeeld lijkt te kunnen worden afgeleid dat deze tweede 'voor zover' wordt toegepast op het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs dat resulteert uit toepassing van artikel 4, lid 1, onderdeel a, van het besluit. De Orde geeft het volgende voorbeeld.

Bij een eerste verkrijgingsprijs van 100 die volledig als uitbreidingsinvestering kwalificeert, kan op grond van artikel 4, lid 1, onderdeel a, van het besluit 100 worden doorgeschoven. Als

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

ten tijde van de reorganisatie wederom een verkrijgingsprijs van 100 geldt, maar nog slechts 75 operationeel is (25 kasmiddelen), wordt het kwalificerende deel met 25% verminderd tot 75. Wat geldt echter als in dit voorbeeld slechts 75% van de eerste verkrijging een uitbreidingsinvestering was, en 25% een belegging vormt? De Orde verzoekt de staatssecretaris te bevestigen dat nu zich geen wijziging heeft voorgedaan het kwalificerende deel 75 bedraagt. Verder verzoekt de Orde aan te geven of bij een eerste verkrijging voor 100 (volledig operationeel) en een verkrijgingsprijs ten tijde van de reorganisatie van 200 (waarvan 150 operationeel) het kwalificerende deel 75 of 100 is.

12. De Orde verzoekt de in artikel 4, lid 3, van het besluit vermelde 'overeenkomstige toepassing' van artikel 4, leden 1 en 2, van het besluit op de door een tussenhouder uitgereikte aandelen nader toe te lichten. De Orde vraagt zicht af of hiermee bedoeld wordt dat het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs dat ten aanzien van de ingebrachte aandelen uit die bepalingen voortvloeit, een-op-een ook geldt voor de uitgereikte aandelen op een hoger niveau. Of is hiermee bedoeld dat de toetsen van artikel 4, lid 1, van het besluit moeten worden toegepast op de uitgereikte aandelen, waarbij dan ook de activiteitentoeets van artikel 4, lid 1, onderdeel b, van het besluit moet worden toegepast op de activiteiten van de tussenhouder? De overige activiteiten van de tussenhouder (middellijk of onmiddellijk) zouden dan van invloed zijn op het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs. De Orde verzoekt de staatssecretaris om een nadere toelichting op dit punt.

13. De toelichting op artikel 5 van het besluit vermeldt dat de vermindering van artikel 5, lid 2, van het besluit op 'pro rata' basis dient plaats te vinden. Op basis hiervan zou bij activa met een boekwaarde van 100, die voor 50% operationeel zijn aangewend, en het meegaan van een schuld ad 30, voor de toepassing van artikel 5, lid 2, van het besluit voor 50% van 70 kwalificeren (voorbeeld toelichting). Op basis van de tekst van artikel 5, lid 2, van het besluit wordt deze 70 van artikel 5, lid 1, van het besluit echter gekort met de boekwaarde van de niet-operationele activa. Als dat in casu 50% is (50), lijkt in het voorgaande voorbeeld nog slechts 20 te resteren. De Orde verzoekt de staatssecretaris om een nadere toelichting op dit punt en/of aanpassing van de tekst van het besluit.

14. De Orde verzoekt de staatssecretaris de werking van de artikelen 6 en 7 van het besluit te bevestigen aan de hand van het volgende voorbeeld.

Eind 2012 heeft vennootschap M bv de aandelen gekocht in vennootschap D bv van een derde voor 1000. M bv heeft deze aankoop gefinancierd met 200 eigen vermogen en 800 rentedragende bankschuld. M bv heeft geen andere vermogensbestanddelen. M bv en D bv vormen een fiscale eenheid vanaf 1 januari 2013.

D bv heeft in 2008 twee deelnemingen gekocht: KD 1 Inc voor 500 en KD 2 Inc voor 100. KD 1 Inc is een werkmaatschappij. De verwerving van deze aandelen betreft voor 100% een uitbreidingsinvestering in de zin van artikel 131, lid 5, Wet op de vennootschapsbelasting 1969. KD 2 Inc daarentegen is een beleggingsdochter. De verwerving van deze deelneming betreft geen uitbreidingsinvestering in de zin van artikel 131, lid 5, Wet op de vennootschapsbelasting 1969.

D bv heeft de koop van de twee deelnemingen gefinancierd met 300 eigen vermogen en 300 rentedragende schuld. In dit voorbeeld wordt ervan uitgegaan dat de balans van de fiscale eenheid op 31 december 2013 gelijk is aan die op 1 januari 2013.

De vennootschappelijke balans van M bv ziet er op 1 januari 2013 als volgt uit.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

N O B

Deelneming D bv	1000	Eigen vermogen	200
		Vreemd vermogen	800
	<u>1000</u>		<u>1000</u>

De fiscale balans van D bv op 1 januari 2013 ziet er stand-alone als volgt uit.

Deelneming KD 1 Inc	500	Eigen vermogen	300
Deelneming KD 2 Inc	100	Vreemd vermogen	300
	<u>600</u>		<u>600</u>

De fiscale balans van de fiscale eenheid van M bv met D bv op 1 januari 2013 ziet er als volgt uit.

Deelneming KD 1 Inc	500	Eigen vermogen	(500)
Deelneming KD 2 Inc	100	Vreemd vermogen	800
			<u>300</u>
	<u>600</u>		<u>1100</u>
			600

De fiscale balans van de fiscale eenheid na toepassing van artikel 6, eerste volzin, van het besluit ziet er als volgt uit, als ervan wordt uitgegaan dat het verschil tussen de aankoopprijs die M bv betaald heeft en de fiscale boekwaarde van de deelnemingen van D bv - groot 400 - moet worden toegerekend voor 350 aan KD 1 Inc en voor 50 aan KD 2 Inc. Hierbij gaat de Orde ervan uit dat artikel 4, lid 1, van het besluit de op basis van artikel 6, lid 1, van het besluit vastgestelde verkrijgingsprijs niet meer doet wijzigen.

N O B

Deelneming KD 1 Inc	850	Eigen vermogen		(100)
Deelneming KD 2 Inc	150	Vreemd vermogen	800	
			<u>300</u>	
	<u>1000</u>			<u>1100</u>
				1000

Voor de bepaling van het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs van de deelnemingen in KD 1 Inc en KD 2 Inc verklaart artikel 6, lid 1, tweede volzin, van het besluit vervolgens artikel 4 van het besluit van overeenkomstige toepassing. Aangezien M bv en D bv voorafgaand aan de aankoop geen verbonden lichamen vormden in de zin van artikel 10a, lid 4, Wet op de vennootschapsbelasting 1969, en D bv dus geen deel uitmaakte van het concern, zoals gedefinieerd in het besluit, veronderstelt de Orde dat de 'opgehoogde' verkrijgingsprijs ad 850 als kwalificerend deel van de verkrijgingsprijs moet worden geëlimineerd, aangezien dit de 'verkrijgingsprijs' is bij de eerste verkrijging door het concern waartoe M bv behoort. Aangezien artikel 4 van het besluit en artikel 6 van het besluit beide een regeling geven voor de vaststelling van het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs, waarbij artikel 4 van het besluit dit doet voor reorganisaties buiten de twaalfmaandstermijn, gaat de Orde ervan uit dat de toepassing van artikel 4 van het besluit in het bovenstaande voorbeeld achterwege blijft, omdat de door artikel 6 van het besluit als *lex specialis* geboden tegemoetkoming anders weer zou worden teruggenomen. De Orde verzoekt de staatssecretaris te bevestigen dat voormelde uitleg van artikel 6 van het besluit rechtens is. Indien de staatssecretaris voormelde uitleg niet kan bevestigen, dan verzoekt de Orde om een heldere uiteenzetting over de vraag wat rechtens is volgens de staatssecretaris.

In de uitwerking van het bovenstaande voorbeeld gaat de Orde ervan uit dat artikel 4 van het besluit hier geen rol speelt.

- i. Aftrekbeperking op grond van artikel 131 Wet op de vennootschapsbelasting 1969
De verkrijgingsprijs van de in aanmerking genomen deelnemingen (lees: de 'foute' deelnemingen) ad 150 is 250 groter dan het fiscale eigen vermogen ad (100). De deelnemingsschuld is echter nooit groter dan de in aanmerking genomen verkrijgingsprijs van de (foute) deelnemingen, dus geen renteaftrek over 150/1100 x de rente over 1100.
- ii. Beperking renteaftrek op grond van artikel 15ad Wet op de vennootschapsbelasting 1969 vóór toepassing van de samenloopregeling
Aftrekbaar is maximaal de rente over 60% van de koopprijs van de aandelen M bv. Dat wil zeggen dat maximaal aftrekbaar is de rente over 600. De overnameschuld bedraagt echter 800. Niet aftrekbaar is derhalve de rente over 200.
- iii. Toepassing samenloopregeling artikel 7 van het besluit
De verkrijgingsprijs van de deelnemingen die in aanmerking zijn genomen bij het bepalen van de deelnemingsschuld voor de toepassing van artikel 131, lid 3, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 is de verkrijgingsprijs van de foute deelnemingen. In dit geval is dat op grond van artikel 6 van het besluit gecorrigeerde verkrijgingsprijs. Deze verkrijgingsprijs was historisch 100 en na correctie bedraagt deze 150. De doublure is derhalve 150. De vermindering van de aftrekbeperking die voortvloeit uit

de toepassing van artikel 15ad Wet op de vennootschapsbelasting 1969 is derhalve 150.

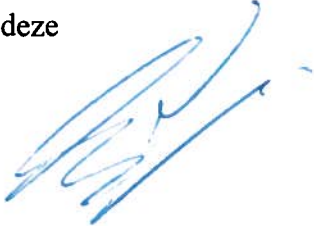
Conclusie: de aftrekbeperking op grond van artikel 13l Wet op de vennootschapsbelasting 1969 betreft de rente over 150. De aftrekbeperking op grond van artikel 15ad Wet op de vennootschapsbelasting 1969 is gelijk aan de rente over 50.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de staatssecretaris van Financiën. Voorts zenden wij een kopie van deze brief aan de Vaste Commissie voor Financiën van de Eerste Kamer, nu artikel 13l, lid 11, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voorziet in overlegging van het onderhavige ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen